

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Hic subnotata continentur Vita M. Catonis

Nepos, Cornelius

Argentinae, 1505

VD16 N 522

[Testes et argumenta]

[urn:nbn:de:bsz:31-309461](#)

mania m^{ill} dispensationes indulgentia^m beneficio p^{ro}p^{ri}is
ones in eis administrat; irrite viderent & inane^s; Nam & ad
galliam alij a nostris; mittunt legati; qui in nostris ciuitatibus
partes suas nequaq^{ue} expletant. Adde qd^o ipse Carolus Burgun-
die dux/ Maximiliani regis sacer/ ad principes electores per-
scripsit/sese & germanum esse & dici velle; cuius tamē terrae in
hoc rheni littore sitae fuerūt; immo ipsar^e ciuitatum & pagor^e
antiquissima noīa germanicū sonant & minime gallicū. Et si
v^l Caroli magni aut filior^e nepotūq^{ue} suor^e ætate; hic vñq^{ue} gal-
li habitauissent; versatu fuisset; & hic p^{re}culdubio gallicū ydeo-
ma. At vbinam inueniunt^e ulla gallica lingua vestigia; ubili-
bri gallici ab^o monumenta; ubi æpistola^e; ubi epitaphia^e; ubi
littere contracti^e; re^s urbanar^e & ciuitat^e aut feudor^e; sicut a
septingentis & octingentis annis; latine & germanice lingue
apd^o nos monumēta reperiunt^e. Nec mihi persuaderi pot^{est} op-
timos Suev^e duces qui cathedralem apud spiras ecclesiam;
quiq^{ue} coenobiti diuæ fidis in patria mea Seletfadio funderūt;
et locupletauerūt; magnificas illas iⁿ pensas paternāq^{ue} substan-
tiam in Galliam traducere/ ac inter gallos p^{ro}fundere voluisse;
Glorie ergo ille mendicus blattero qui nostrā germaniā atq^{ue}
famā discerpit/ se & suū patrē a gallis descendisse. Nos mi ca-
rissime Thoma gloriamur a maioribus nostris germanis, p-
cessisse. Quo^r in hoc epithomate mirificas & antiquas lau-
des/ inter reliquias honestas lucubratio nunculas (quas auidissime
me reuoluere soles) cū singulari voluptate lecūaturū te confi-
do; operāq^{ue} daturū; vt nō solum p^{ro}pediem calcographia dissemine^t
sed etiā doctissimis viris Baptista Mantuano/ Philip-
po^r Beroaldo Bononiensi preceptorⁱ tuo in primis transmit-
tatur/ ad gloriā germanor^e sempiternam. Vale fœlix ex Here-
mitorio diuī Guilihermi Argeni, viij, kal. Octobris, M.D, II

Cæsar vtcung^e Galliam a Germania secreuerit nos opinam-
ur Heluetiam id est Alsatiam subfinibus Germania cōpre-
hendē debere. Nam inter verā Galliam et Alsatiam interiacet
Vosagus Austrasia; Vuelstranea, &c.

Ad hec sunt testes & argumenta;
Suetonius qui Auguslium huc germanos traduxisse refert.

Plinius. I. iiiij. ca. xvij. in fine. c.

Cornelius Tacitus.

Ammianus Marcellinus.

Franciscus Petraccha.

Blondus

Hermannus

Aeneas Sylvius

Camera apostolica discernens Metropoles & provincias.
Sedes apostolica mittens legatos a latere.

Leges imperatorum

Antiquitas nominum germanicorum: qualia sunt Strasburg/
wyssenburg/Hagenou/Landou/kestenholts.

Defectus monumentorum gallicorum.

Fundatio ecclesiæ & coenobiorum facta a germanis: Bisantiū/
Dola/Tulla: & urbs Metensis romanū p̄fiteat imperiū: q̄ tñ
yæ galliae sunt viciniores; quā Helvetia Vosagus et Austrasia

Carolum magnū fuisse germanū; testis.

Deelectione. cap. venerabilem.

Sanctus Thomas de regimē principū. ca. xvij. &c. ca. xvij.

Platina in Hadriano primo.

Thomas Vuolphius Junior Iacobo:

wymphelingo. S.P.D.

Oalent qui doctrina & eruditione pollent: lucubratiōes
suis summis terrarū & principibus inscribere: vt q̄ effece
runt siant venerabiliora. Sic Iulius pollux ad Commō-
dum cæsarē de grāmatica scripsit. Sic Vitruvius ad Augustū
de Architectura. Sic Oppianus ad Antoniū de piscibus. Tu
vero (ut es omnis gloriæ & ampulloſi fastus cōtemptr) ep̄i
thomata germanica: opus mehercule & graue & eruditū sub
noie Thomæ tui (qui cum erūnare varietate quotidie luctat)
publicare voluisti: haud absimile quiddam a Platone agens:
qui Phedoni elidensi ex cohorte illa Socratica (quamq̄ is ser-
uus fuit) eius tamen nomini illum librū diuinum de immor-
talitate animæ dedit. Dicam quæ sentio. nullo unquam mu-
nere sui magis delectatus/ placeant alijs aurea/ Argentea &
Hij